

اختلاف سال شهادت امام هادی(ع) در بیان آیت الله مدرسی

آیت الله العظمی مدرسی از مراجع معظم تقلید در کتاب هدایتگران راه نور به بررسی سال شهادت امام هادی(ع) با استفاده از نظریه مسعودی و ابن بابویه پرداخته اند.

«بسم رب المهدی عج»

به گزارش پایگاه اینترنتی دست نوشته های معارفی امیرمحسن سلطان احمدی سیرجانی ([سلطان احمدی دات آی آر](#)): آیت الله العظمی «سید محمد تقی مدرسی» از مراجع معظم تقلید کربلای معلی و مفسر تفسیر من هدی القرآن، با توجه به اهمیت دانستن مطالعه تاریخ ائمه اطهار(ع)، مبادرت به نگارش یک سلسله مجموعه ۱۴ جلدی تاریخ ۱۴ معصوم با عنوان «قدوه و اسوه» نموده اند، که بارها به زبان عربی منتشر گردد و با عنوان «هدایتگران راه نور» به فارسی نیز ترجمه گردید.

از این رو به مناسبت سوم رجب، سالروز شهادت امام هادی(ع)، فرازهایی از جلد دوازدهم کتاب «هدایتگران راه نور» درباره شهادت امام هادی(ع) در ادامه می آید.

آیت الله العظمی «سید محمد تقی مدرسی» درباره شهادت دهمین امام شیعیان جهان حضرت امام هادی(ع) چنین مرقوم داشت: امام هادی(ع) سرانجام پس از گذشت ۲۳ سال از پیشوایی امت و رهبری پیشاهنگان

جامعه، فرزند بزرگوارش امام حسن عسکری(ع) را بر بالین خود خواست و به او وصیت کرد و نیکان و نخبگان را گواه وصیت خویش گرفت و آماده رحیل شد.

شهادت امام هادی(ع) با زهر

ایشان درباره تاریخ شهادت امام گفت: در سوم رجب و در زمان حکومت معتمد، روح پاک وی از بدنش جدا شد. از دانشمند بزرگ ابن بابویه نقل است که گفت: معتمد به آن حضرت زهر داد و او را شهید کرد.

نقل ماجرای روز شهادت امام

آیت الله العظمی مدرسی به نقل جریان شهادت امام هادی(ع) توسط مسعودی اشاره و بیان کرد: مسعودی از مورخین اسلام در این باره می نویسد: چون آن حضرت از دنیا رفت، جمله بنی هاشم از آل طالب و آل عباس و بسیاری از شیعیان، در خانه امام گرد آمدند. از بالای خانه دری گشوده شد و خدمتکاری سیاه بیرون آمد و از پس وی ابومحمدحسن عسکری(ع) سربرهنه و جامعه چاک داده خارج شد. و صورتش کاملاً به پدرش شباهت داشت.

ایشان ادامه داد: مسعودی همچنین افزوده است: خانه مثل بازار پر از سر و صدا بود، اما همین که امام عسکری(ع) بیرون آمد و نشست، مردم لب از گفتگو بستند و دیگر جز صدای عطسه و سرفه چیزی نمی شنیدیم. و آن روز که امام هادی(ع) به شهادت رسید، شهر یکپارچه غرق شیون و فغان بود.

آیت الله العظمی مدرسی درباره نتیجه گیری از سخنان مسعودی گفت: چنین بر می آید که شهادت امام هادی(ع) در روزگار حکومت معتمد که آغاز آن سال ۲۵۶(ه ق) بوده، اتفاق افتاده است. زیرا برادرش الموفق که همه کاره حکومت معتمد بود، بر جنازه امام حاضر می شود. همچنین مسعودی در این باره گفته است: ابواحمد الموفق، به طرف امام عسکری(ع) رفت و با وی معانقه کرد و سپس گفت: پسرعمو خوش آمدی.

این مرجع معظم تقلید در ادامه به سخن ابن بابویه در این باره اشاره نموده و بیان کرد: همچنین از سخن ابن بابویه که اعتقاد دارد معتمد امام را زهر داده، همین نظر استنباط می شود.

اختلاف نظر درباره سال شهادت امام هادی(ع)

آیت الله العظمی مدرس در نتیجه گیری این دو نظریه اظهار کرد:
بنابراین باید شهادت آن حضرت پس از سال ۲۵۶ (ه ق) بوده باشد نه
چنانچه می گویند در سال ۲۴۵ (ه ق). این نکته از کتاب کشف الغمه
نیز به دست می آید که در آنجا آمده است: امام هادی (ع) در آخر
حکومت معتمد با زهر به شهادت رسید. و علامه مجلسی آن را در جلد ۵۰
بحار نیز آورده است.

این مجتهد شیعی در ادامه افزود: بعید نیست که در اینجا اشتباهی
برای ناسخان در ثبت نام المهتدی و المعتمد روی داده باشد. چون
سال آخر حکومت معتمد مصادف با سال ۲۷۶ (ه ق) بوده است. و شاید
امامی که در عهد حکومت المهتدی کشته شده امام حسن عسکری (ع) باشد
که در سال ۲۶۰ (ه ق) به شهادت رسید. والله اعلم.

پدیدآورنده:

به کوشش: **امیر محسن سلطان احمدی**

www.soltanahmadi.ir